

Min Oh:	Conversation Dance	24 – 29.09 2024
---------	-----------------------	--------------------

de
Appel
Amsterdam

EN May I have a moment of your time? It's my pleasure to greet you at this time. It must have taken a while to get here. I'm curious about the time you spent before arriving here. I wonder about your time, from this morning to the moment of arrival, the time you sense while reading this to yourself, and the near future when you step onto the street coming out from a dark space. When you think about time repeatedly like this, time becomes strange.

When I was a kid, we had an old clock with a little bird that came out and chirped when the hands reached 12 o'clock. My parents taught me how to tell the time by circling the hands of the clock with one finger, along with the expression that time flows. Yet there are moments when you realize that time doesn't flow in just one direction. On stage and screen, this becomes more evident. For example, the time written on a musical score differs from when it's actually played. The time a performer experiences during rehearsal is different from the time during a live performance, despite performing the same actions. The time a cinematographer sees through the viewfinder on the day of a shoot differs from when the audience sees it on the screen after it's been edited. Just as the chairs, lights, and curtains in front of you are all at different times.

Time doesn't converge on a single point and direction; it doesn't operate like the ticking of numbers on a digital clock. Min Oh, who has invited you to this exhibition, has been contemplating time as poly-entities, particularly within time-based art. To Oh, "Time is a conceptual material that can be speculatively extended, modified, and superposed without any limitation, but it is also a practical substance for composing relationships and a body that enacts corporeal change in real-time." Oh brings this in the here and now by asking further: if there are multiple 'here-nows', how can we sense these simultaneously? Her definition of 'simultaneity' addresses this very point: the coming together of non-hierarchical sensory information.

The terms 'multidisciplinary' and 'interdisciplinary' have become quite common. These terms refer to works that attempt to cross different genres and mediums. If a technique is an attitude or a way of thinking, then this space where multiple techniques coexist raises a number of questions. How can one medium not override another?

Is it possible to completely abolish hierarchy when collaborating? The structures formed through discussions of responsibility, rights, and roles during collaborative work decide how knowledge is produced. *Conversation Dance* is a time and space for these questions.

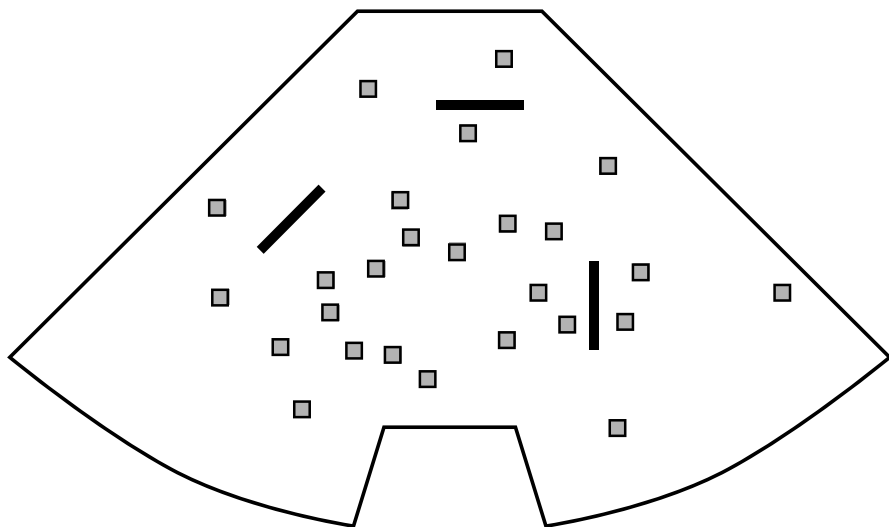
Two works will be shown on three screens. *Heterophony of Heterochrony* (2021) is a work that maximizes the sensation of rearranging time around the filming process. Heterochrony is an evolutionary biology term that refers to differences in timing or speed within the same species, while heterophony is a musical term that refers to different bodies and instruments playing the same part simultaneously. Time splits and overlaps, creating a sense of invisible but vibrant movement, such as light and sound. Repetition creates an ever-changing choreography. *Folded* (2022) offers a glimpse into 56 seconds on a hectic film set. There is no single protagonist. It is as if in an improvisational performance, performing the same actions reverses, stops, and disrupts time. Limited time invites more temporalities, allowing the audience to witness the aggregation of multiple present moments.

On Sunday 29 September, the conversation extends beyond the screens, including the entrance you're standing at. *Simultaneity, Conference* (2024) invites an audience to an open and live setting that challenges the conventional distinction between on-screen and off-screen, onstage and backstage, process and outcome, theory and practice, and various roles and genres within an artwork. Across three acts, questions and answers about the collaboration will unfold, and you, too, will become part of this conversation. The dialogue is a performance, an installation, a film set, and part of the feature film that will be edited later. We will actively listen, moving between past, present, and future notes.

If we're lucky, we might meet today.

Perhaps we can even share moments from yesterday and tomorrow. I hope we can be together for more conversation – time – dance.

Floorplan

Folded
2022

Time-based installation
(3ch image, 6ch sound), 8'31"

Heterophony of Heterochrony
2021

Time-based installation
(the original 5ch image, 8ch
sound specially adapted to
3-channel image, 6-channel
sound), 15'30"

Simultaneity, Conference
2024

29 September 2024
3 pm – 4 pm
Live performance and filming
process, approx. 60 minutes

**Photo and film shooting
will take place during the
performance. The footage will be
used for future film works that
include the audience's image.*

Conversation Dance
is supported by the
AFK (Amsterdam
Fund for the Arts)
and sponsored by
Korea Artist Prize
Promotion Fund, from
SBS Foundation and
National Museum
of Modern and
Contemporary Art,
Korea

Curated by
Eugene Hannah Park

de Appel is:
Noor Abuarafeh
Melissa Appleton
Jesse Blaauw
Nell Donkers
Jacquine van Elsberg
Lucie von Eugen
Jan van Geem
Monika Georgieva
Jan-Pieter 't Hart
Ka-Tjun Hau
Matt Hinkley
Mylan Hoezen
Lara Khaldi
Brechtje Krah
Maria Nolla
Sofia Patat
Sophie Soobramien
Chala Itai Westerman
Marina Christodoulidou

Production support
Sjoerd Tim & team
(installation)
Özgür Atlagan
Andoni Zamora

Graphic Design
Bardhi Haliti
& Zuzana Kostelanská
Yoohee Cha

Printed at
no kiss?

Stichting de Appel
Tolstraat 160
1074VM Amsterdam
+31 (0) 2 06 25 56 51
info@deappel.nl
www.deappel.nl

de Appel welcomes
visitors:
Wednesday through
Sunday
14:00 – 20:00

Tickets:
Adults: €6
Students: €3
Neighbors: €3
Ages 0 – 18: free
Museumkaart or ICOM:
free

de Appel is supported
with structural funds
from:

✕ Gemeente
✕ Amsterdam
✕

NL Mag ik een moment van je tijd? Het is mij een genoegen om je op dit moment te treffen. Het moet even geduurd hebben om hier te komen. Ik ben nieuwsgierig naar de tijd die je hebt doorgebracht, voordat je hier aankwam. Ik ben benieuwd naar jouw tijd, van vanmorgen tot het moment van aankomst, de tijd die je voelt terwijl je dit aan jezelf voorleest, en de nabije toekomst, wanneer je de straat op stapt vanuit een donkere ruimte. Als je herhaaldelijk op deze manier over tijd nadenkt, wordt tijd vreemd.

Toen ik een kind was, hadden we een oude klok met een vogeltje dat tevoorschijn kwam en tsjirpte als de wijzers 12 uur aangaven. Mijn ouders leerden me hoe ik de tijd moest aflezen door met één vinger om de wijzers van de klok te draaien, ze herhaalden vaak de uitdrukking dat de tijd stroomt. Toch zijn er momenten waarop je je realiseert dat de tijd niet slechts in één richting stroomt. Op het toneel en op het scherm wordt dit duidelijker. De tijd die op een partituur staat, verschilt bijvoorbeeld van de tijd dat er daadwerkelijk wordt gespeeld. De tijd die een performer ervaart tijdens het repeteren verschilt van de tijd tijdens een live optreden, ondanks het feit dat dezelfde handelingen worden uitgevoerd. De tijd die een cinematograaf door de zoeker ziet op de dag van een opname verschilt van de tijd die het publiek op het scherm ziet nadat het gemonteerd is. Net zoals dat de stoelen, lichten en gordijnen voor je in verschillende tijden bestaan.

Tijd komt niet samen op één punt en beweegt niet in één richting; het werkt niet als het tikken van nummers op een digitale klok. Min Oh, die je heeft uitgenodigd voor deze tentoonstelling, heeft onderzoek gedaan naar tijd als poly-entiteiten, vooral binnen durationele kunst. Voor Oh is "tijd een conceptueel materiaal dat zonder enige beperking speculatief kan worden uitgebreid, gewijzigd en opgestapeld, maar het is ook een praktische substantie voor het samenstellen van relaties, en een lichaam dat lichamelijke verandering in realtime bewerkstelligt." Oh brengt dit in het hier en nu door verder te vragen: als er meerdere 'hier-nu's' zijn, hoe kunnen we deze dan tegelijkertijd gewaarworden? Oh's definitie van 'gelijktijdigheid' richt zich juist op dit punt: het samenkomen van niet-hiërarchische zintuiglijke informatie.

De termen 'multidisciplinair' en 'interdisciplinair' zijn heel gangbaar geworden. Deze termen verwijzen naar werken die verschillende genres en media proberen te doorkruisen. Als een techniek een

houding of een manier van denken is, dan roept deze ruimte waarin meerdere technieken naast elkaar bestaan een aantal vragen op. Hoe kan het ene medium het andere niet overstemmen? Is het mogelijk om hiërarchie volledig af te schaffen als je samenwerkt? De structuren die worden gevormd door discussies over verantwoordelijkheid, rechten en rollen tijdens het samenwerken, bepalen hoe kennis wordt geproduceerd. *Conversation Dance* is een tijd en ruimte voor deze vragen.

Binnen deze tentoonstelling worden twee werken getoond op drie schermen. *Heterophony of Heterochrony* (2021) is een werk dat de sensatie van het herschikken van tijd rond het filmproces maximaliseert. Heterochronie is een term uit de evolutiebiologie die verwijst naar verschillen in timing of snelheid binnen dezelfde soort, terwijl heterofonie een muzikale term is die verwijst naar verschillende lichamen en instrumenten die tegelijkertijd dezelfde partij spelen. Tijd splitst en overlapt en creëert een gevoel van onzichtbare maar levendige beweging, zoals licht en geluid. Herhaling creëert een steeds veranderende choreografie. *Folded* (2022) biedt een blik in 56 seconden op een hectische filmset. Er is niet één hoofdpersoon. Het is al in een improvisatievoorstelling, waar het uitvoeren van dezelfde acties de tijd omkeert, stopt en verstoort. Door de beperkte tijd ontstaan er meer temporaliteiten, waardoor het publiek getuige kan zijn van de samenvoeging van meerdere huidige momenten.

Op zondag 29 september strekt het gesprek zich uit tot buiten de schermen, tot de ingang waar je staat. *Simultaneity, Conference* (2024) nodigt het publiek uit voor een open en live setting die het conventionele onderscheid tussen on-screen en off-screen, onstage en backstage, proces en resultaat, theorie en praktijk, en verschillende rollen en genres binnen een kunstwerk uitdaagt. In drie akten ontvouwen zich vragen en antwoorden over de samenwerking, en ook jij wordt onderdeel van dit gesprek. De dialoog is een performance, een installatie, een filmset en een deel van de video die later gemonteerd zal worden. We zullen actief luisteren en ons bewegen tussen notities uit het verleden, het heden en de toekomst.

Als we geluk hebben, ontmoeten we elkaar vandaag. Misschien kunnen we zelfs momenten delen van gisteren en morgen. Ik hoop dat we samen kunnen zijn voor meer gesprek – tijd – dans.

Min Oh:	Conversation Dance	24–29.09 2024
---------	-----------------------	------------------

de
Appel
Amsterdam